

Sk kapitola 10.

[1] V Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, důstojník pluku zvaného Italský. [2] Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu. [3] Ten měl kolem třetí hodiny odpoledne vidění, v němž jasně spatřil Božího anděla, jak k němu vchází a volá na něj: "Kornéliu!" [4] Pohlédl na něj a pln bázně řekl: "Co si přeješ, Pane?" Anděl odpověděl: "Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe. [5] Vyprav hned posly do Joppe, ať sem přivedou Šimona, zvaného Petr. [6] Bydlí u Šimona koželuha, který má dům u moře." [7] Když odešel ten anděl, zavola si Kornélius ze svých lidí dva sluhy a jednoho zbožného vojáka ze své stráže, [8] všechno jim vypravoval a pak je vyslal do Joppe. [9] Druhého dne, právě když se blížili k městu, vyšel Petr za poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil. [10] Pak dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení mysli: [11] Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi. [12] Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci. [13] Tu k němu zazněl hlas: "Vstaň, Petře, zabíjej a jez!" [14] Petr odpověděl: "To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co poskvrňuje a znečišťuje." [15] Ale hlas se ozval znovu: "Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté." [16] To se opakovalo třikrát a zase to všechno bylo vyneseno vzhůru do nebe. [17] Zatímco Petr úporně přemýšlel, co to jeho vidění může znamenat, podařilo se Kornéliovým poslům nalézt Šimonův dům. Zastavili se před vraty, [18] zavolali a ptali se, zda tu bydlí Šimon, kterému říkají Petr. [19] A Petr stále ještě přemýšlel o svém vidění, když mu Duch řekl: "Jsou tu tři muži a hledají tě; [20] sejdi hned dolů a bez rozpaků s nimi jdi, neboť já jsem je poslal." [21] Petr tedy sešel dolů k těm mužům a řekl: "Já jsem ten, kterého hledáte. Proč jste za mnou přišli?" [22] Oni odpověděli: "Posílá nás setník Kornélius, muž spravedlivý, který věří v jediného Boha a má dobrou pověst u všeho židovského lidu. Zjevil se mu anděl a rozkázal mu, aby tě pozval do svého domu a vyslechl, co mu máš říci." [23] Petr je zavedl dovnitř a nechal je u sebe přes noc. [24] Nazítří přišli do Cesareje. Kornélius je očekával a spolu s ním jeho příbuzní a nejbližší přátelé. [25] Když chtěl Petr vejít, vyšel mu Kornélius vstříc, padl na kolena a poklonil se mu. [26] Ale Petr jej přinutil vstát a řekl: "Vstaň, vždyť i já jsem jen člověk." [27] Za rozhovoru vešli dovnitř a Petr shledal, že je tam shromážděno mnoho lidí. [28] Promluvil k nim: "Dobře víte, že židům není dovoleno stýkat se s pohany a navštěvovat je. Mně však Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s ním poskvrňuje nebo znečišťuje. [29] Proto jsem také bez váhání přišel, když jste pro mne poslali, a nyní se ptám, jaký jste k tomu měli důvod." [30] Kornélius odpověděl: "Jsou to právě tři dny, co jsem se v tuto chvíli modlil ve svém domě odpolední modlitbu, a náhle stál přede mnou muž v zářícím rouchu [31] a řekl: "Kornéliu, Bůh vyslyšel tvou modlitbu a ví o tvých dobrých skutcích. [32] Vyprav posly do Joppe a povolej odtud Šimona, kterému říkají Petr. Bydlí v domě koželuha Šimona u moře." [33] Hned jsem tedy pro tebe poslal a ty jsi ochotně přišel. Nyní jsme tu všichni shromážděni před Bohem a chceme slyšet vše, co ti Pán uložil." [34] A Petr se ujal slova: "Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestraní, [35] ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. [36] To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. [37] Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. [38] Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblů, neboť Bůh byl s ním. [39] A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. [40] Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se - [41] nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. [42] A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. [43] Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří." [44] Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli. [45] Bratři židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. [46] Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: [47] "Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?" [48] A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.